

Čís. 8894.

Ujednaly-li strany za sporu mimosoudní smír, žalobce však přes to nevzal žalobu zpět, může žalovaný čelit žalobě hmotněprávní obranou zániku žalobního nároku smírem a jest na soudu, by i o této obraně rozhodl v rozsudku. Zastavití proto spor usnesením není přípustno.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1929, R I 242/29.)

Žalobu o uznání práva a o vydání prohlášení procesní soud prvního stupně zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a zastavil další sporné řízení.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl.

Důvody:

Prvý soud zamítl rozsudkem žalobu, ježto smírem, který strany ujednaly za sporu, zanikl důvod vydržení, o nějž jediné byla žaloba opřena. Odvolací soud po ústním odvolacím jednání zrušil usnesením napadený rozsudek a zastavil další sporné řízení. Pojem zastavení řízení jest civilnímu soudnímu řádu znám v případě § 239 třetí odstavec c. ř. s. Kromě toho o zastavení řízení mluvil též zákon ze dne 18. dubna 1869, čís. 44 ř. zák. při řízení o kompetenčních konfliktech. Jinak však civilní soudní řád neobsahuje předpisu, že by bylo řízení zastavití soudním usnesením, dojde-li k mimosoudnímu smíru. Podle předpisů civilního soudního řádu lze zahájenou rozepři ukončiti buď zpětvzetím žaloby podle § 237 c. ř. s. nebo smírem soudním (§ 204 a násl. c. ř. s.) nebo pravoplatným rozhodnutím. K soudnímu smíru se požaduje, by byl o něm sepsán protokol. Do pojmu smíru jest, jak z § 205 c. ř. s. plyne, zahrnuto jakékoli smírné vyřízení právní rozepře, kteréž nemusí býti vždy totožné s narovnáním po rozumu § 1380 obč. zák. Ujednají-li však strany za sporu mimosoudní smír, který nebyl zapsán do soudního protokolu, a nevezme-li po té při dalším jednání žalobce žalobu zpět, jest věc prostě ta, že druhá strana může se nyní proti žalobnímu nároku brániti novou hmotněprávní námitkou, k níž jest podle § 406 c. ř. s. přihlížeti, totiž, že žalobní nárok mimosoudním smírem zanikl. Spor jest pak rozhodnouti rozsudkem, v jehož důvodech se bude soud obíratí touto námitkou stejně jako kteroukoli jinou obranou žalovaného, v hmotném právu spočívající. Jak mimo jiné v rozhodnutí čís. 7783 a zejména 8537 sb. n. s. bylo dovozeno, nepatří námitka, že došlo k mimosoudnímu smíru, mezi t. zv. »exceptiones fori declinatoriae«. Odvolací soud vyřídil odvolání nesprávně, zvoliv na místo rozsudku formu pouhého usnesení, v němž pak učinil, přihlížeje k hmotněprávní námitce, opatření civilním soudním řádem neuznané a tudíž nepřípustné.

Čís. 8895.

Postupem pohledávek postupitele za třetí osobou k zajištění pohledávek postupníka za postupitelem zůstaly pohledávky postupníka za

postupitelem co do pravosti, splatnosti a zažalovatelnosti nedotknuté. Pro vymáhání pohledávek postupníka za postupitelem jest lhostejno, zda postupník právem či neprávem zažaloval pohledávky postoupené mu k zajištění, zda ponechal v klidu spor ohledně nich a zda recedoval postupiteli pohledávky postoupené mu k zajištění.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1929, Rv I 1145/28.)

Žalovaný postoupil žalobkyni k zajištění jejich pohledávek své pohledávky za firmou V. a za Isabelou H-ovou. Žalobkyně zažalovala proti žalovanému své pohledávky 38.938 Kč a 21.800 Kč a omezila žalobní žádání o 8.830 Kč a 6.152 Kč, jichž se jí dostalo z pohledávky žalovaného za firmou V. Takto obmezenému žalobnímu žádání bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

An žalovaný postoupil žalobkyni pohledávky za Isabelou H-ovou a za firmou V. jen k zajištění pohledávek nyní zažalovaných, zůstaly tyto pohledávky co do pravosti, splatnosti a zažalovatelnosti nedotknuté, pokud se nedostalo žalobkyni zaplacení z postoupených pohledávek. Žalobkyně omezila původní žalobní žádání o 8.830 Kč 35 h a 6.152 Kč 64 h, kterých se jí dostalo z pohledávky žalovaného za firmou V.; na zbytku její pohledávky se postupem k zajištění nic nezměnilo. Lhostejno jest pro tento spor, zda žalobkyně právem či neprávem zažalovala pohledávky postoupené jí k zajištění a zda ponechala v klidu spor, v němž se na Isabele H-ové domáhala zaplacení postoupených pohledávek, jakož i, jaké důsledky bude mít toto ponechání sporu v klidu, kdyby žalovaný sám zažaloval ony pohledávky. Tyto důsledky nemají s nynějším sporem nic společného, poněvadž, ať již pohledávka kterýmkoliv způsobem byla zajištěna, není to jejím vymáháním na překážku. Rovněž jest bez významu pro spornou věc, že žalobkyně za nynějšího sporu recedovala žalovanému bez jeho odporu ony jí k zajištění postoupené pohledávky, neboť vzdání se poskytnutého zajištění nemění samozřejmě nic na povaze zajištěné pohledávky.

Čís. 8896.

Osmihodinná pracovní doba (zákon ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n.).

K nároku na odměnu za práce přes osmihodinovou pracovní dobu nevztahuje se předpis § 1162 b) obč. zák. a tudíž ani § 1162 d) obč. zák.

Náležitost »bydlení v domácnosti zaměstnavatelově« není podstatnou pro zařazení zaměstnanců pod ustanovení § 12 a splnění její nelze vyžadovati ani u všech zaměstnanců určených k osobním službám. Vrátný patří do skupiny zaměstnanců ve smyslu § 12 (2) zák.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1929, Rv I 1176/28.)